

TITOVÍ

1

2

3

KAPITOLA 1

Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podle víry vyvolených Božích a známosti pravdy, kteráž jest podle zbožnosti,

² K naději života věčného, kterýž zaslíbil před časy věků ten, jenž nikdy neklamá, Bůh, zjevil pak časy svými,

³ Totiž to slovo své, skrze kázání mně svěšené, podle zřízení Spasitele našeho Boha, Titovi, vlastnímu synu u víře obecné:

⁴ Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista Spasitele našeho.

⁵ Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil:

⁶ Jest-li kdo bez úhony, jedné manželky muž, dítky maje věřící, na kteréž by nemohlo touženo býti, že by byli bujní, anebo nepoddaní.

⁷ Neboť biskup má býti bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hněvivý, ne pijan vína, ne bijce, ne žádostivý mrzkého zisku,

⁸ Ale přívětivý k hostem, dobrotivý, opatrný, spravedlivý, svatý, zdrželivý,

⁹ Pilně se přidržící věrné řeči v učení Božím, aby mohl i napomínati učením zdravým, i ty, kteříž odpírají, přemáhati.

¹⁰ Neboť jsou mnozí nepoddaní, marnomluvní, i svůdcové myslí lidských, zvláště ti, jenž jsou z obřizky.

¹¹ Jimž musejí ústa zacpána býti; kteříž celé domy převracejí, učíce neslušným věcem, pro mrzký zisk.

¹² Řekl jeden z nich, vlastní jejich prorok, že Kretenští jsou vždycky lháři, zlá hovada, břicha lenivá.

¹³ Svědectví to pravé jest. A protož tresciž je přísně, ať jsou zdraví u víře,

¹⁴ Nešetříce Židovských básní, a příkázání lidí těch, jenž se odvracují od pravdy.

¹⁵ Všecko zajisté čisté jest čistým, poskvrněným pak a nevěřícím nic není čistého, ale poskvrněná jest i mysl jejich i svědomí.

¹⁶ Vypravují o tom, že Boha znají, ale skutky svými toho zapírají, ohavní jsouce, a nepoddaní, a ke všelikému skutku dobrému nehodní.

KAPITOLA 2

Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení.

² Starci ať jsou střízliví, vážní, opatrní, zdraví u víře, v lásce, v snášlivosti.

³ Tak také i staré ženy ať chodí zbožně, v oděvu příslušném a ať nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijící, dobrým věcem učící,

⁴ Aby mladice vyučovaly, kterak by muže své i dítky řádně milovaly,

⁵ A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrotivé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo Boží.

⁶ Takž i mládenců napomínej k střednosti,

⁷ Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, a zachovávaje v učení celost, vážnost,

⁸ Slovo zdravé bez úhony, aby ten, jenž by se protivil, zastydět se musil, nemaje co zlého mluvit o vás.

⁹ Služebníky uč, ať jsou poddáni pánům svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvající,

¹⁰ Neokrádající, ale ve všem věrnosti pravé dokazující, aby učení Spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali.

¹¹ Zjevilat' se jest zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem,

¹² Vyučující nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a zbožně živi byli na tomto světě,

¹³ Očekávající té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista,

¹⁴ Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.

¹⁵ Toto mluv, a napomínej, a tresci mocně. Žádný tebou nepohrzej.

KAPITOLA 3

Napomínej jich, ať jsou knížatům a mocnostem poddáni, jich poslušni, a ať jsou k každému skutku dobrému hotovi.

² Žádnému ať se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazující všeliké tichosti ke všem lidem.

³ Bylit' jsme zajisté i my někdy nesmyslní, tvrdošijní, bloudící, sloužíce žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisti bydlíce, ohyzdní, vespolek se nenávidíce.

⁴ Ale když se zjevila dobrota a láska k lidem Spasitele našeho Boha,

⁵ Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podle milosrdenství svého spasil nás, skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého,

⁶ Kteréhož vylil na nás hojně, skrze Jezukrista Spasitele našeho,

⁷ Abychom, ospravedlnění jsouce milostí jeho, byli dědicové v naději života věčného.

⁸ Věrnát' jest řeč tato, a chcít', abys těch věcí potvrzoval, ať se snaží v dobrých skutcích předčiti všickni, kteříž uvěřili Bohu. A toť jsou ty věci dobré, i lidem užitečné.

⁹ Nemoudré pak otázky, a vyčítání rodů, a sváry, a hádky o věci zákonní zastavuj; nebť jsou neužitečné a marné.

¹⁰ Člověka kacíře po jednom neb druhém napomínání vyvrz,

¹¹ Věda, že takový jest převrácený, a hřeší, svým vlastním soudem jsa odsouzen.

¹² Když pošli k tobě Artemana aneb Tychika, snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; neb jsem umínil tu přes zimu pobýti.

¹³ Zéna, učeného v Zákoně, a Apollo s pilností vyprovod', ať v ničemž nemají nedostatku.

¹⁴ A nechažť se také učí i naši v dobrých skutcích předčiti, a zvláště, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli neužiteční.

¹⁵ Pozdravují tě, kteříž jsou se mnou, všickni. Pozdraviž těch, kteříž nás milují u víře. Milost Boží budiž se všemi vámi. Amen. K Titovi, kterýž první biskup církve Kretenské skrze vzkládání rukou zřízen byl, psán z Nikopoli města Macedonského.

For other languages please go to **www.wordproject.org**